

Studium życia Listu do Kolosan

Tom pierwszy

Poselstwa 1–31

Witness Lee

Living Stream Ministry

Anaheim • www.lsm.org

© 2026 Living Stream Ministry

Wszelkie prawa zastrzeżone. Książka, ani żadna jej część, nie może być przedrukowywana ani w jakikolwiek inny sposób reprodukowana czy powielana mechanicznie, fotooptycznie, zapisywana elektronicznie lub magnetycznie, ani odczytywana w środkach publicznego przekazu bez pisemnej zgody Wydawcy.

Wydanie I

ISBN 978-1-5360-5961-8

Tłumaczenie z języka angielskiego
Tytuł oryginału: *Life-study of Colossians*, 2nd ed., volume 1
(Polish Translation)

Dystrybutor

Fundacja „Strumień Życia”
ul. Puzonistów 4, 02-876 Warszawa
www.strumien.com.pl

Wydawca

Living Stream Ministry
2431 W. La Palma Ave., Anaheim, CA 92801 U.S.A.
P. O. Box 2121, Anaheim, CA 92814 U.S.A.

Wydrukowano w Polsce

Cytaty z Nowego Testamentu pochodzą z Nowego Testamentu w Przekładzie Odzyskiwania, edycja luksusowa, wyd. I, Living Stream Ministry, Anaheim 2020. Cytaty ze Starego Testamentu opierają się na następujących źródłach: *Biblia to jest Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu* (tzw. *Biblia Warszawska*), BiZTB, Warszawa, 1991, *Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu* (tzw. *Uwspółcześniona Biblia Gdańska*), Fundacja Wrota Nadziei, Toruń, 2017, *Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu. Najnowszy przekład z języków oryginalnych z komentarzem* (tzw. *Biblia Paulistów*), Edycja Świętego Pawła, Częstochowa, 2008, *Biblia Tysiąclecia*, wyd. V, Pallotinum, Poznań, 1999, *Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu w przekładzie z języków oryginalnych ze wstępami i komentarzami* (tzw. *Biblia Poznańska*), Księgarnia św. Wojciecha, Poznań, 1975, *Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu „Biblia Warszawsko-Praska”*, Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1997. W przypadku rozbieżności pomiędzy przekładem polskim a tekstem oryginalnym Starego Testamentu korzystano z przekładu angielskiego Holy Bible Recovery Version, Living Stream Ministry, Anaheim, 1999. Numerację wersetów ze Starego Testamentu przyjęto z *Biblii Warszawskiej*. Cytowane hymny pochodzą ze strony: <https://hymny.strumien.com.pl> (2026 r.).

II. DZIĘKCZYNIENIE APOSTOŁA (23)

A. Ojcu – Za uzdolnienie nas do uczestnictwa w przyznanym działaniu świętych w świetle – B. Za wyratowanie nas z władzy ciemności i przeniesienie do królestwa Syna swej miłości – C. Za odkupienie, odpuszczenie grzechów

POSELSTWO CZWARTE

**WYRATOWANI
Z WŁADZY CIEMNOŚCI
I PRZENIESIENI
DO KRÓLESTWA SYNA
JEGO MIŁOŚCI**

STRONA 27

I. WYRATOWANI Z WŁADZY CIEMNOŚCI (28)

A. Władza ciemności to władza szatana, władza zła w okręgach niebiańskich – B. Ciemność wiąże się ze śmiercią – C. Wyratowani od diabła, który ma potęgę śmierci

II. PRZENIESIENI DO KRÓLESTWA SYNA JEGO MIŁOŚCI (31)

A. Królestwo Syna to władza Chrystusa – B. Syn Ojca jest wyrazem Ojca jako źródła życia

POSELSTWO PIĄTE

**CHRYSZTUS – PIERWSZY
I WSZECHZAWIERAJĄCY,
CENTRUM I PEŁNY
ZAKRES BOGA**

STRONA 35

TŁO – WŁADZA CIEMNOŚCI (35)

PIERWSZEŃSTWO I WSZECHZAWIERANIE CHRYSZTUSA (39)

I. CHRYSZTUS W EWANGELIACH (41)

A. Wcielony, by przywdziać stare stworzenie – B. Przeszedł przez ludzkie życie, by wyrazić Boga – C. Ukrzyżowany, by położyć kres staremu stworzeniu – D. Wzbudzony z martwych, by doprowadzić do powstania kościoła, nowego stworzenia

II. CHRYSZTUS W DZIEJACH APOSTOLSKICH (43)

III. CHRYSZTUS W LISTACH (43)

IV. CHRYSZTUS W KSIĘDZE OBJAWIENIA (43)

V. CHRYSZTUS W LIŚCIE DO KOŁOSAN (43)

POSELSTWO SZÓSTE

**CHRYSZTUS – PRYZNANY
DZIAŁ ŚWIĘTYCH**

STRONA 45

OBIETNICA ZIEMI (45)

NASIENIE I ZIEMIA (46)

DUCH JEST DOBRĄ ZIEMIĄ (47)

WYRATOWANI Z WŁADZY CIEMNOŚCI I PRZENIESIENI WE
WSZECHZAWIERAJĄCEGO CHRYSYUSA (48)

PASCHA, MANNA I ZIEMIA (49)

POSTĘPOWAĆ PRZEZ DUCHA (50)

POTRZEBA WYJŚCIA (50)

TYLKO CHRYSYUS (50)

POSELSTWO SIÓDME

**UCZESTNICZYĆ
W CHRYSYUSIE
W ŚWIETLE**

STRONA 53

I. ŚWIATŁO (54)

A. Bóg – B. Słowo Boże – C. Chrystus – D. Życie Chrystusa – E. Wie-
rzący – Kościół

II. UCZESTNICZYĆ W CHRYSYUSIE W ŚWIETLE (55)

III. ŚWIATŁO ŻYCIA SFERĄ ŻYCIA (59)

POSELSTWO ÓSME

**CHRYSYUS –
PIERWORODNY
CAŁEGO STWORZENIA**

STRONA 61

HEREZJA KULTU ANIOŁÓW (61)

GŁOWA WSZELKIEJ ZWIERZCHNOŚCI I WŁADZY (62)

OBRAZ NIEWIDZIALNEGO BOGA (63)

PIERWSZY ZE WSZYSTKICH STWORZEŃ (64)

U BOGA NIE ISTNIEJE PIERWIASTEK CZASU (65)

BYĆ WIERNYM PRAWDZIE (66)

W NIM, POPRZEZ NIEGO I KU NIEMU (67)

PRZED WSZYSTKIM (67)

WSZYSTKO W NIM TRZYMANE JEST RAZEM (67)

POSELSTWO DZIEWIĄTE

**CHRYSYUS –
PIERWORODNY
Z UMARŁYCH**

STRONA 69

DWUKROTNE NARODZINY CHRYSYUSA (69)

NASZE DOŚWIADCZENIE DWUKROTNYCH NARODZIN CHRY-
STUSA (71)

WSZECHZAWIERAJĄCY (71)

PIERWSZY (72)

POSIADAĆ TEGO, KTÓRY JEST WSZYSTKIM (73)

POTRZEBA, BY CHRYSYTUS SIĘ W NAS WLEWAŁ I NAS PRZESY-
CAŁ (74)

PEŁNE RADOWANIE SIĘ CHRYSYTUSEM (75)

POJEDNAĆ WSZYSTKO Z BOGIEM (75)

POSELSTWO DZIESIĄTE

**ZWIĄZEK CHRYSYTUSA
ZE STWORZENIEM**

STRONA 77

ŚRODEK, ZA POMOCĄ KTÓREGO POWSTAŁO STWORZENIE (77)

CHRYSYTUS WYRAŻA BOGA W STWORZENIU (78)

CHRYSYTUS JEST SUBIEKTYWNIE ZWIĄZANY ZE STWORZE-
NIEM (79)

WSZYSTKO TRZYMANE JEST RAZEM W CHRYSYTUSIE (80)

CAŁA PEŁNIA (81)

WYRAZ BOGA W CAŁEJ JEGO BOGATEJ ISTOCIE (82)

SYN MIŁOŚCI OJCA OBRAZEM NIEWIDZIALNEGO BOGA (82)

CHRYSYTUS JAKO STWÓRCA I ŚRODEK, ZA POMOCĄ KTÓREGO
POWSTAŁO STWORZENIE (84)

W JAKI SPOSÓB CHRYSYTUS, OBRAZ BOGA, WYRAŻA BOGA (84)

POSELSTWO JEDENASTE

SZAFARSTWO BOGA

STRONA 87

I. CIERPIENIA SZAFARZA (90)

II. SZAFARZ TO SŁUGA (91)

A. Sługa kościoła – B. Aby dopełnić słowo Boga

POSELSTWO DWUNASTE

**UZUPEŁNIAĆ TO, CZEGO
BRAKUJE Z UCISKÓW
CHRYSYTUSA**

STRONA 95

DWA RODZAJE CIERPIENIA (95)

WSPÓŁUCZESTNIK W UCISKU W JEZUSIE (97)

CIERPIEĆ ZE WZGLĘDU NA ŚWIĘTYCH (98)

CEL NASZEJ PRACY (99)

POSELSTWO TRZYNASTE

DOPEŁNIĆ SŁOWO BOGA

STRONA 103

I. SŁOWO BOGA OBEJMUJE STARY TESTAMENT ORAZ SŁOWO ZWIA-
STOWANE PRZEZ PIERWSZYCH UCZNIÓW (103)

II. OBJAWIENIE BOŻE DANE PAWŁOWI (104)

- A. Chrystus tajemnicą Boga – B. Boże udzielanie, Boża ekonomia – C. Kościół tajemnicą Chrystusa

III. DOPEŁNIENIE SŁOWA BOGA (109)

POSELSTWO CZTERNASTE

**CHRYSTUS –
TAJEMNICA BOŻEJ
EKONOMII**

STRONA 111

SŁUGA KOŚCIOŁA (111)

TAJEMNICA UJAWNIONA ŚWIĘTYM (112)

BOGACTWO CHWAŁY TEJ TAJEMNICY (113)

ZOSTAĆ NA POWRÓT PRZYPROWADZONYM DO TEJ TAJEM-
NICY (115)

NADZIEJA CHWAŁY (115)

PRZEDSTAWIĆ KAŻDEGO CZŁOWIEKA DOJRZAŁYM W CHRYS-
TUSIE (116)

ZMAGAĆ SIĘ WEDŁUG JEGO DZIAŁANIA (117)

POSELSTWO PIĘTNASTE

**CHRYSTUS W WAS,
NADZIEJA CHWAŁY**

STRONA 119

I. CHRYSTUS, PRZYZNANY DZIAŁ ŚWIĘTYCH (119)

II. CHRYSTUS, OBRAZ NIEWIDZIALNEGO BOGA (119)

III. CHRYSTUS, PIERWORODNY CAŁEGO STWORZENIA (120)

IV. CHRYSTUS, PIERWORODNY Z UMARŁYCH (120)

V. CHRYSTUS, W KTÓRYM UPODOBAŁO SIĘ CAŁEJ PEŁNI ZAMIESZ-
KAĆ (121)

VI. CHRYSTUS, TAJEMNICA BOŻEJ EKONOMII (122)

VII. CHRYSTUS, TAJEMNICA BOGA (122)

VIII. CHRYSTUS, RZECZYWISTOŚĆ WSZYSTKIEGO, CO POZY-
TYWNE (123)

IX. CHRYSTUS, BUDULEC NOWEGO CZŁOWIEKA (123)

X. CHRYSTUS W WAS (123)

- A. Przetworzony Bóg – B. Życiodajny Duch – C. Mieszka w naszym duchu

XI. NADZIEJA CHWAŁY (126)

POSELSTWO SZESNASTE

**PRZEDSTAWIĆ KAŻDEGO STRONA 127
CZŁOWIEKA DOJRZAŁYM
W CHRYSZTUSIE**

- I. USŁUGUJĄC CHRYSZTUSEM JAKO PRZYZNANYM DZIAŁEM ŚWIĘTYCH (128)
- II. USŁUGUJĄC NIEZGŁĘBIONYM BOGACTWEM CHRYSZTUSA ZE WZGLĘDU NA BUDOWANIE KOŚCIOŁA (128)
- III. DOPEŁNIAJĄC SŁOWO BOGA (129)
- IV. USŁUGUJĄC CHRYSZTUSEM JAKO TAJEMNICĄ BOGA (130)
- V. USŁUGUJĄC KOŚCIOŁEM JAKO TAJEMNICĄ CHRYSZTUSA (131)
- VI. USŁUGUJĄC CHRYSZTUSEM JAKO ŻYCIEM JEGO CZŁONKOM (133)

POSELSTWO SIEDEMNASTE

**ZMAGAĆ SIĘ WEDŁUG STRONA 135
DZIAŁANIA CHRYSZTUSA**

- ZASADA USTANOWIONA PRZEZ BOGA (135)
- ZMAGAĆ SIĘ, ABY POCIESZONE ZOSTAŁY SERCA (136)
- SERCE I UMYŚL (137)
- PEŁNE PRZEKONANIE ZROZUMIENIA (139)
- PIERWSZY KROK NA DRODZE DO PRZEDSTAWIENIA INNYCH DOJRZAŁYMI W CHRYSZTUSIE (140)
- PAWŁOWE ZMAGANIE SIĘ (140)
- DZIAŁANIE CHRYSZTUSA (140)

POSELSTWO OSIEMNASTE

**CHRYSZTUS – STRONA 143
TAJEMNICA BOGA**

- POTRZEBA ĆWICZENIA CAŁEJ NASZEJ ISTOTY (144)
- CAŁE BOGACTWO PEŁNEGO PRZEKONANIA ZROZUMIENIA (147)
- SKARBY MĄDROŚCI I POZNANIA UKRYTE W CHRYSZTUSIE (148)
- UCIELEŚNIENIE PEŁNI BÓSTWA (149)

POSELSTWO DZIEWIĘTNASTE

**DOŚWIADCZAĆ STRONA 151
CHRYSZTUSA JAKO
TAJEMNICY BOGA**

- I. UZYSKAĆ PEŁNE POZNANIE GO JAKO TAJEMNICY BOGA (151)
- II. PRZYJĄĆ GO (152)
- III. BYĆ W NIM WKORZENIENI (153)

IV. BYĆ W NIM BUDOWANI (154)

V. BYĆ UTWIERDZANI W WIERZE, OBFITUJĄC W DZIĘKCZYNNIE
NIE (155)

VI. POSTĘPOWAĆ W NIM (156)

VII. NIE DAĆ SIĘ OMAMIC ANI OD NIEGO UPROWADZIĆ (157)

POSELSTWO DWUDZIESTE   **POSTĘPOWAĆ**   **STRONA 159**
W CHRYSZTUSIE –
TAJEMNICY BOGA

NASZA DOBRA ZIEMIA (160)

WSZECHZAWIERAJĄCY TYP CHRYSZTUSA (162)

BITWA O ZIEMIĘ (163)

POSTĘPOWAĆ WE WSZECHZAWIERAJĄCYM DUCHU (164)

POSELSTWO DWUDZIESTE   **NIE DAĆ SIĘ OMAMIC**   **STRONA 167**
PIERWSZE   **I UPROWADZIĆ**
OD CHRYSZTUSA

I. NIE DAĆ SIĘ OMAMIC (168)

A. Ani judaizującym, ani gnostykom – B. Przekonującą mową

II. NIE DAĆ SIĘ UPROWADZIĆ JAKO JENIEC (171)

A. Przez filozofię i puste zwodzenie – B. Według ludzkiej tradycji –
C. Według elementarnych zasad tego świata – D. Nie według Chrystusa

POSELSTWO DWUDZIESTE   **STAĆ SIĘ PEŁNYM**   **STRONA 175**
DRUGIE   **W CHRYSZTUSIE I ZOSTAĆ**
W NIM OBRZEZANYM

I. PEŁNI W CHRYSZTUSIE (175)

A. Chrystus jako ucieleśnienie całej pełni Bóstwa – B. Staliśmy się pełni
w Chrystusie – C. Chrystus jako Głowa wszelkiej zwierzchności i władzy

II. OBRZEZANI W CHRYSZTUSIE (179)

A. Obrzezaniem nieuczynionym rękami – B. Obrzezaniem polegającym na
zdjęciu ziemskiego ciała – C. W obrzezaniu Chrystusa – D. Poprzez
chrzest – E. Obrzezanie a ascetyzm

POSELSTWO DWUDZIESTE   **EKONOMIA BOŻEGO**   **STRONA 185**
TRZECIE   **ZBAWIENIA**

TRZY ASPEKTY (185)

NIE MA MIEJSCA DLA PRAWA ANI ANIOŁÓW (186)

ZRZUCIŁ Z SIEBIE ZWIERZCHNOŚCI I WŁADZE (188)

WOJNA NA KRZYŻU (189)

MYŚL PAWŁA (189)

SPOKOJNE OTOCZENIE SŁUŻĄCE OŻYWIENIU BOŻYCH WYBRANYCH (190)

**POSELSTWO DWUDZIESTE
CZWARTE**

**CHRYSTUS – CIAŁO
WSZYSTKICH CIENI**

STRONA 193

PAMIĄTKA NOWEGO STWORZENIA (193)

CIENIE RZECZY DUCHOWYCH (195)

RZECZYWISTOŚĆ WSZYSTKIEGO, CO POZYTYWNE (196)

NIE MA POTRZEBY WYRAŻAĆ OPINII (198)

**POSELSTWO DWUDZIESTE
PIĄTE**

**CHRYSTUS
A MISTYCYZM**

STRONA 201

I. NIE DAWAĆ SIĘ OSZUKIWAĆ (203)

II. HEREZJA MISTYCYZMU (205)

A. Heretycy nauczyciele nauczali o narzuconej sobie uniżoności – B. Zgłębiając to, co zobaczyli – C. Nie trzymając się Głowy

**POSELSTWO DWUDZIESTE
SZÓSTE**

**DOŚWIADCZANIE
ŚMIERCI CHRYSTUSA
A ASCETYZM**

STRONA 209

JEDNA OSOBA I JEDNA DROGA (209)

NIE MA MIEJSCA DLA ASCETYZMU (210)

UMARŁSZY Z CHRYSTUSEM DLA ELEMENTARNYCH ZASAD TEGO ŚWIATA (211)

PRZECHODZIĆ PRZEZ KRZYŻ (212)

„NIE ROZPORZĄDZAĆ” SIEBIE (213)

WYRAŻNA WIZJA (214)

JEDNOŚĆ I HARMONIA POPRZEZ KRZYŻ (215)

**POSELSTWO DWUDZIESTE
SIÓDME**

**CHRYSTUS –
NASZE ŻYCIE**

STRONA 217

PRZETWORZONY BÓG (217)

RZECZYWISTOŚĆ ZŁOŻONEGO OLEJKU (218)

DWUKROTNE NARODZINY CHRYSYTA	(219)
JEDNA OSOBA I JEDNA DROGA	(219)
DUCH	(220)
ZASTOSOWANIE ŚMIERCI CHRYSYTA	(220)
WZBUDZENI Z CHRYSYTEM	(221)
ŻYĆ W NIEBIOSACH	(221)
UKRYCI Z CHRYSYTEM W BOGU	(222)
W BOGU I PO PRAWĘJ RĘCE BOGA	(223)
UKRYCI Z CHRYSYTEM I Z NIM UJAWNIENI	(224)

POSELSTWO DWUDZIESTE ÓSME	CHRYSYTA – BUDULEC NOWEGO CZŁOWIEKA	STRONA 227
--------------------------------------	--	-------------------

- I. UŚMIERCIĆ SWOJE POŻĄDLIWE CZŁONKI (227)
- II. ODKŁADAĆ PSYCHOLOGICZNE NIEGODZIWOŚCI (229)
- III. ZDJĄWSZY Z SIEBIE STAREGO CZŁOWIEKA Z JEGO PRAKTYKAMI (229)
- IV. PRZYOBLEKLSZY SIĘ W NOWEGO CZŁOWIEKA (229)
  - A. Nowy człowiek jest odnawiany ku pełnemu poznaniu, według obrazu Tego, który go stworzył – B. Gdzie nie może być żadnych naturalnych osób – C. Chrystus jest wszystkimi i we wszystkich

POSELSTWO DWUDZIESTE DZIEWIĄTE	ŻYCIE CODZIENNE ŚWIĘTYCH W ZWIĄZKU Z CHRYSYTEM: ROZSTRZYGAJĄCY POKÓJ CHRYSYTA I ZAMIESZKUJĄCE SŁOWO CHRYSYTA	STRONA 237
---	---	-------------------

- I. PRZYOBLEC SIĘ W DUCHOWE CNOTY (239)
- II. PRZYOBLEC SIĘ W MIŁOŚĆ, KTÓRA JEST WIĘZIĄ DOSKONAŁOŚCI (240)
- III. POZWALAĆ, BY POKÓJ CHRYSYTA ROZSTRZYGAŁ W NASZYCH SERCACH (240)
- IV. POZWALAĆ, BY SŁOWO CHRYSYTA W NAS ZAMIESZKIWAŁO (243)
- V. CZYNIĆ WSZYSTKO W IMIENIU PANA JEZUSA (245)

POSELSTWO TRZYDZIESTE

**ŻYCIE CODZIENNE
ŚWIĘTYCH W ZWIĄZKU
Z CHRYSYSEM: WYRAZ
CHRYSUSA
W ETYCZNYCH
STOSUNKACH
MIĘDZYLUDEK,
MODLENIE SIĘ
Z WYTRWAŁOŚCIĄ
I POSTĘPOWANIE
W MĄDROŚCI**

STRONA 247

I. WYRAZ CHRYSUSA W ETYCZNYCH STOSUNKACH MIĘDZYLUDEK (248)

II. MODLENIE SIĘ Z WYTRWAŁOŚCIĄ I POSTĘPOWANIE W MĄDROŚCI (250)

A. Trwać niezłomnie w modlitwie – B. Postępować w mądrości

**POSELSTWO TRZYDZIESTE
PIERWSZE**

ZAKOŃCZENIE

STRONA 255

PRAKTYCZNE ZASTOSOWANIE (256)

ŚWIADOMOŚĆ NOWEGO CZŁOWIEKA (256)

PORTRET NOWEGO CZŁOWIEKA (258)

NALEŻEĆ DO KOŚCIOŁA W KAŻDEJ MIEJSCOWOŚCI (258)

NIE BYĆ SEKCIARSKIM (259)

POZDROWIENIE PRZEZ PAWŁA (260)

PRZEDMOWA DO DRUGIEGO WYDANIA ANGIELSKIEGO

W okresie od kwietnia 1974 roku do roku 1995 Witness Lee przeprowadził studium życia całej Biblii, czego zwieńczeniem była publikacja *Life-study of the New Testament* [*Studium życia Nowego Testamentu – przyp. tłum.*] i *Life-study of the Old Testament* [*Studium życia Starego Testamentu – przyp. tłum.*] w trzydziestu tomach w twardej oprawie. W tym samym czasie, równoległe do tego studium, odbywało się tłumaczenie całej Biblii, księga po księdze, czego rezultatem było pierwsze wydanie Nowego Testamentu w Przekładzie Odzyskiwania, opublikowane w 1985 roku, oraz wydanie Świętej Biblii w Przekładzie Odzyskiwania zawierające same wersety, opublikowane w 1999 roku. W roku 2003 opublikowano Świętą Biblię w Przekładzie Odzyskiwania z przypisami, obejmującą znaczące poprawki wprowadzone w tłumaczeniu tekstu biblijnego. Pragnieniem Witnessa Lee było to, aby jego studium życia całej Biblii poddano korekcie, by w ten sposób odzwierciedlało ono ostatecznie zmiany dokonane w treści wersetów, planów ksiąg i przypisów zawartych w Świętej Biblii w Przekładzie Odzyskiwania. To właśnie było motywacją kryjącą się za niniejszym drugim wydaniem *Life-study of the New Testament* i *Life-study of the Old Testament*.

2 lutego 2021 r.
Anaheim, Kalifornia

Ronald Kangas

STUDIUM ŻYCIA LISTU DO KOŁOSAN

POSELSTWO PIERWSZE

TŁO HISTORYCZNE KSIĘGI I JEJ POZYCJA

List do Kolosan odsłania Chrystusa w pełniejszym stopniu niż jakakolwiek inna księga w Biblii. W tym krótkim Liście do opisanego Go użyto wielu terminów i wyrażeń. Zanim rozważymy objawienie Chrystusa zawarte w tej księdze, musimy zwrócić uwagę na dwie kluczowe kwestie: jej tło historyczne i pozycję.

I. TŁO HISTORYCZNE

Trzy wersety, z których każdy stanowi ostrzeżenie, pozwalają nam dostrzec sytuację, która stała się powodem napisania tego Listu; są to wersety 2:8, 16 i 18. W 2:8 czytamy: „Uważajcie, aby was nikt nie wprowadził jako łup przez swoją filozofię i puste zwodzenie według ludzkiej tradycji, według elementarnych zasad tego świata, a nie według Chrystusa”. Werset ten wymienia cztery negatywne czynniki, które mogą sprawić, że zostaniemy wprowadzeni jako jeńcy: filozofię, puste zwodzenie, tradycję i elementarne zasady tego świata. W oczach upadłej ludzkości filozofia uchodzi za coś bardzo dobrego; to najbardziej rozwinięty wytwór kultury. Elementarne zasady świata — zasady pewnych nauk — również mogą być wysoko cenione przez społeczeństwo. Niemniej jednak filozofia, zwodzenie, tradycja i elementarne zasady świata mogą sprawić, że zostaniemy wprowadzeni jako łup.

W wersecie 2:16 Paweł oznajmia: „Niech więc was nikt nie osądza w jedzeniu i w picu czy w odniesieniu do święta, czy nowiu, czy szabatu”. Apostoł wymienił tu pewne rzeczy, które są pozytywne: jedzenie, picie, święto, nów i szabat. Ostrzegwał Kolosan, by nikomu nie pozwalali się w odniesieniu do tych kwestii osądzać.

W wersecie osiemnastym Paweł kontynuuje: „Niech was nikt nie oszukuje osądzając, że jesteście niegodni waszej nagrody, w narzuconej sobie uniżoności i kulcie aniołów, zgłębiając to, co zobaczył,

będąc bezpodstawnie nadymany przez swój umysł skierowany na upadłe ciało”. Nagroda, o której mówi ten werset, to Chrystus, którym się radujemy. Można zostać oszukany i pozbawionym tej nagrody przez narzuconą sobie uniżoność – bardzo pozytywną ludzką cnotę.

A. Ascetyzm przesycił kościół w Kolosach

Powodem, dla którego Paweł udzielił tych ostrzeżeń, był fakt, że kościół w Kolosach został przesycony ascetyzmem, związanym z legalizmem rozporządzeń (w. 20–21) i judaistycznymi regułami (w. 16).

B. Mistycyzm opanował kościół w Kolosach

Ponadto, kościół ten został opanowany przez mistycyzm, związany z gnostycyzmem – na który składały się filozofie: egipska, babilońska, żydowska i grecka (w. 8) – oraz z oddawaniem czci aniołom (w. 18).

Istotnym punktem dotyczącym tła historycznego Listu do Kolosan jest fakt, że do życia kościoła wprowadzono kulturę. Populacja Kolosów była mieszanką pogan i Żydów, reprezentujących odmienne kultury. Większość pogan znajdowała się pod wpływem kultury greckiej wraz z jej filozofią. Jednak w tamtych czasach filozofia grecka nie była już czysta, lecz stanowiła połączenie różnych filozofii. Co więcej, kultura pogańska była przynajmniej w pewnym stopniu wymieszana z żydowską myślą religijną.

Owa mieszanka kultur zalała kościół w Kolosach. Kościół powinien być domem napełnionym Chrystusem i Nim ukonstytuowanym. Zamiast tego tamtejszy kościół został opanowany przez kulturę. W znacznym stopniu Chrystus jako jedyny pierwiastek życia kościoła był zastępowany przez różne aspekty tej mieszanki kulturowej. Budulcem kościoła powinien być Chrystus i tylko Chrystus, gdyż kościół jest Jego Ciałem. Dlatego jego zawartością nie powinno być nic innego, jak tylko sam Chrystus. Niemniej jednak, dobre elementy kultury, zwłaszcza filozofia i religia, opanowały kościół i przesyściły go.

Do życia kościoła wtargnął w szczególności pewien typ religijnego ascetyzmu. Wersety 20–21, które mówią o rozporządzeniach dotyczących ruszania, kosztowania i dotykania, odnoszą się właśnie do tego. Wiemy, że ascetyzm ten był w swojej naturze religijny, gdyż

wiązał się z kultem aniołów (w. 18). Tak więc ascetyzm, który zalał kościoł w Kolosach, nie był prostacki, lecz pełen ogłady i kultury.

Niektórym kult aniołów może wydawać się czymś całkiem dobrym, znacznie przewyższającym kult gadów, ptaków i innych zwierząt. Niemniej jednak, kult aniołów to bałwochwalstwo, choć w nieco bardziej wyrafinowanej formie. Ludzie o wysokiej kulturze nie oddają czci zwierzętom, mogą jednak być otwarci na oddawanie czci aniołom. Niektórzy usprawiedliwiają taką praktykę, mówiąc, że przecież nie oddają czci bożkom, tylko – w narzuconej sobie uniżoności – niebiańskim sługom Boga. Uważając siebie za zbyt nędznych, by czcić Boga bezpośrednio, mogą odnosić wrażenie, że muszą oddawać Mu cześć poprzez pośrednika. Myśl tę przyjął katolicyzm, który naucza, że aby nawiązać kontakt z Bogiem, możemy potrzebować pomocy pośrednika. Przynajmniej co do zasady, w kwestii oddawania czci Bogu, katolicyzm przyjął praktykę korzystania z pośrednika.

Zalanie kościoła elementami kultury to efekt przebiegłości wroga. To właśnie czynił wróg w czasie, gdy powstawał List do Kolosan. Jego strategią było skierować ku kościołowi mieszankę żydowskiej religii i pogańskiej filozofii, a następnie go tą mieszanką kulturową przesyć. Z ludzkiego punktu widzenia kultura ta, a zwłaszcza jej ascetyzm, była bardzo dobra. Ascetyzmowi przyświeca dobry zamysł i cel; próbuje on uzdolnić ludzi do tego, by rozprawili się ze swoimi pożądaniami. Musimy jednak sobie uświadomić, że strategia szatana, kryjąca się za zalaniem kościoła kulturą, polega na wykorzystaniu jej najbardziej rozwiniętych aspektów w celu zastąpienia nimi Chrystusa.

Nie sądzmy, że zjawisko to ograniczało się do pierwszego stulecia; nadal obserwujemy je dzisiaj. W dzisiejszym chrześcijaństwie Chrystus został niemal całkowicie zastąpiony przez inne rzeczy, zwłaszcza te dobre. Znajdziemy tam Jego imię, lecz może być w nim nieobecna Jego rzeczywistość. Wiele rzeczy stało się zastępnikami Chrystusa. Przykładowo, nawet to, czego naucza Biblia, bywa używane przez Bożego wroga w charakterze zastępnika samego Chrystusa. Wielu chrześcijan studiuje Biblię, nie kontaktując się z Nim. Z powodu przebiegłości szatana także każdy rodzaj chrześcijańskiego dzieła może zastąpić samego Chrystusa. Dzieło to powinno Nim służyć, a tymczasem w niektórych dziełach chrześcijańskich ich konkretny cel staje się Jego zastępnikiem.

W dzisiejszej religii niektórzy pastory i słudzy Boży mogą pozwalać na to, by Chrystusa zastępowała ich własna osobowość. Niektórzy pracownicy chrześcijańscy mają pociągającą, silną osobowość. Używają jej, by przyciągać ludzi nie do Chrystusa, lecz do samych siebie. Właśnie dlatego wielu chrześcijan chwali, wręcz wielbi osobowości pewnych pastorów. Ci, którzy nie mają tak silnej osobowości, mogą przyciągać innych tym, że są mili lub uniżeni. Chrześcijanie mogą postanowić, że będą uczęszczali do określonego tak zwanego kościoła tylko dlatego, że tamtejszy kaznodzieja jest miły i sympatyczny.

W Pańskim odzyskiwaniu my również możemy zastępować Chrystusa dobrymi aspektami swojego charakteru lub zachowania. Jeśli ktoś, kto służy Panu, jest grzeszny lub pyszny, staje się to dla innych przeszkodą w przyjsciu do Pana. Jednak naturalna potulność lub uniżoność takiego sługi szkodzi jeszcze bardziej i stanowi jeszcze większą przeszkodę niż jego grzeszność czy pycha. Każdy wie, że nic grzesznego nie może mieć związku z Chrystusem. Niewielu jednak potrafi rozpoznać różnicę między dobrym charakterem czy zachowaniem a samym Chrystusem. Przeciwnie, wielu utożsamia nienagane zachowanie z Chrystusem. Jeśli więc brakuje nam objawienia, nasz dobry charakter może stać się zastępnikiem Chrystusa.

Ponieważ kościół składa się z ludzi, trudno mu być oddzielnym od społeczeństwa, którego budulcem jest kultura. Owszem, jako kościół jesteśmy oddzieleni od świata; jesteśmy na świecie, lecz nie ze świata. Jednak kościół musi funkcjonować w społeczeństwie. Wierzący nie powinni żyć jak mnisi czy zakonnice. Aby prowadzić życie kościoła, musimy prowadzić normalne ludzkie życie. Problem w tym, w jaki sposób grono ludzi może przebywać w społeczeństwie, a jednocześnie nie ulegać wpływowi kultury. Jak możemy zostać wybawieni od wpływu, jaki wywiera na nas nasze podłoże kulturowe? Jako wierzący w Pana kochamy siebie nawzajem. Mimo to szczególną miłością możemy darzyć tych, których podłoże jest podobne do naszego. W wyniku takiego wpływu działającego w życiu kościoła Chrystus zostaje zastąpiony przez kulturę.

Gdy Paweł pisał List do Kolosan, swoje wpływy zaznaczał szereg różnych „izmów”: judaizm, ascetyzm, mistycyzm, gnostycyzm. One wszystkie należały do najwyższej jakości wytworów zarówno kultury żydowskiej, jak i pogańskiej. Ponieważ były to rzeczy dobre, samoist-

nie stały się zastępnikami Chrystusa. Dlatego celem, jaki przyświecał Pawłowi w Liście do Kolosan, było pokazanie, że nie powinniśmy pozwolić, by w kościele cokolwiek zastępowało Chrystusa. Życie kościoła musi być ukonstytuowane wyłącznie Nim. Tylko On powinien być naszym budulcem i samą naszą konstytucją. Z tego właśnie powodu w tym krótkim Liście do opisania Chrystusa użyto wielu wzniosłych wyrażeń. Na przykład, nazwany On tu został obrazem niewidzialnego Boga, Pierworodnym całego stworzenia, Pierworodnym z umarłych oraz ciałem wszystkich cieni. W wersetach 3:10–11 Paweł mówi, że w nowym człowieku nie może być Greka ani Żyda, obrzezania ani nieobrzezania, barbarzyńcy ani Scyty, niewolnika ani wolnego. W nowym człowieku Chrystus jest wszystkimi i we wszystkich. Oznacza to, że musi On być każdym i w każdym. Nie ma tu miejsca dla Chińczyków, Japończyków, Amerykanów, Brytyjczyków, Francuzów ani Niemców. Chrystus musi być każdym z nas. W nowym człowieku musi On być tobą i mną. Musimy pozbyć się nie tylko kultury, lecz nawet samych siebie. To kluczowe, byśmy ujrzeni to objawienie.

Musimy zważać na ostrzeżenie Pawła, by strzec się wszystkiego, co może uprowadzić nas od Chrystusa. Siostry, strzeżcie się swojej życzliwości, łagodności i zrozumienia okazywanego innym. Strzeżcie się wszelkich ludzkich cnót, które Go zastępują. Bracia, strzeżcie się swojego trzeźwego umysłu, silnej woli, śmiałości i wszelkich innych cnót, które stanowią Jego zastępniki. Cóż za przebiegłość wroga kusić nas, byśmy starali się być mili, łagodni, delikatni czy pociągający! A jednak wielu kaznodziejów i sług Bożych właśnie tego naucza i to praktykuje. Mogłoby się wydawać, że tacy mili, uniżeni, dobrze wychowani ludzie przyciągają innych do Pana, w rzeczywistości jednak przyciągają ich tylko do samych siebie. Nikt, kto został do nich przyciągnięty, nie został prawdziwie pozyskany przez Pana. Obawiam się, że nawet w kościołach w Pańskim odzyskiwaniu niektórzy mogą zostać przyciągnięci do życia kościoła nie przez Chrystusa, lecz przez charakter lub zachowanie pewnych braci czy sióstr.

Główną kwestią w Liście do Kolosan jest to, że w oczach Boga nie liczy się nic prócz Chrystusa. Wyklucza to zarówno to, co dobre, jak i to, co złe, zarówno to, co grzeszne, jak i to, co kulturalne. W szczególności eliminuje to wszelkie pozytywne aspekty kultury. Nieraz już mówiliśmy, że Boży wróg posługuje się kulturą, by zastąpić nią

Chrystusa. To uchybia Bogu. Jeśli szatan nie zdoła zepsuć nas rzeczami złymi, Bóg wie, że będzie próbował użyć dobrych aspektów kultury, by zastąpić nimi Chrystusa. Gdzie wśród dzisiejszych chrześcijan znajdziemy grono wierzących, wśród których nie wyczujemy niczego poza Chrystusem? W różnych grupach chrześcijańskich widzimy wiele dobrych rzeczy, nie są one jednak osobą samego Chrystusa, lecz czymś, co Go w przebiegły sposób zastąpiło. Dlatego w grupach tych trudno jest Go spotkać. Niektórzy mogą Go głosić lub nauczać o Nim doktryn, lecz nawet to staje się zastępnikiem samego Chrystusa. Jeśli będziemy mieli jasne spojrzenie na sytuację panującą wśród dzisiejszych chrześcijan, uświadomimy sobie, że tło historyczne Listu do Kolosan dokładnie odpowiada sytuacji, z jaką mamy do czynienia dzisiaj. Księga ta została napisana dla nas, nie tylko dla świętych w Kolosach.

Jeśli jasno zrozumiemy tło tego Listu, zdamy sobie sprawę, że jedyną drogą, którą możemy pójść, jest droga krzyża. Krzyż jest zarówno wąską drogą, jak i autostradą. Dla tych, którzy nie chcą go przyjąć, jest wąską drogą, natomiast dla tych, którzy są gotowi nią kroczyć, staje się autostradą. W kościele wszyscy powinniśmy być niczym i nikiem. Taką postawę przejawiał Paweł, gdy mówił, że umarliśmy i zostaliśmy pogrzebani. Aby uchwycić ten fakt, potrzebujemy objawienia. Wszystko, czym jesteśmy, co posiadamy i co robimy, może stać się zastępnikiem Chrystusa. Im jesteśmy lepsi lub im lepiej potrafimy coś robić, tym łatwiej może On zostać przez coś zastąpiony w naszym doświadczeniu. Za sprawą krzyża musimy stać się niczym, nic nie posiadać i niczego nie potrafić uczynić. W przeciwnym razie to, czym jesteśmy, co mamy lub co potrafimy zrobić, zastąpi Chrystusa. Wówczas w naszym chrześcijańskim życiu nie będzie On wszystkim we wszystkim. List do Kolosan uczy nas, że w życiu kościoła Chrystus musi być wszystkimi i we wszystkich. Wszystko, co Nim nie jest, musi odejść.

II. POZYCJA

A. Listy do Galatów, Efezjan, Filipian i Kolosan sercem Biblii

Tak jak nasze fizyczne ciało ma serce, tak też swoje serce ma Biblia. Nie jest nim Księga Rodzaju ani Księga Objawienia, ani nawet Ewangelie, lecz zbiór czterech Listów: do Galatów, Efezjan, Filipian

i Kolosan. Księgi te zostały rzecz jasna napisane pod natchnieniem Ducha Świętego. Ponadto, ich kolejność w kanonie Nowego Testamentu jest niezwykle znacząca. Jeśli uważnie będziemy czytali Nowy Testament, uświadomimy sobie, że te cztery księgi się wyróżniają. List do Galatów następuje po Drugim Liście do Koryntian. Wydaje się, że te dwa Listy nie łączą się ze sobą. Czytając jednak Nowy Testament, wyczuwamy, że List do Galatów stanowi początek czegoś nowego i łączy się z Listami do Efezjan, Filipian i Kolosan. W szczególności Listy do Efezjan i Kolosan są księgami siostrzanymi. Gdy przechodzimy od Listu do Kolosan do Pierwszego Listu do Tesaloniczan, również wyczuwamy, że księgi te nie łączą się ze sobą. A zatem Listy do Galatów, Efezjan, Filipian i Kolosan stanowią zbiór ksiąg będących sercem Biblii.

Zasadniczym tematem tych czterech ksiąg jest Chrystus i kościół. Zobaczyliśmy już, że kościół składa się z ludzi, którzy żyją w społeczeństwie. Z tego względu trudno jest mu ustrzec się przed wpływem kultury. Dlatego spośród tych ksiąg dotyczących Chrystusa i kościoła dwie: List do Galatów i List do Kolosan, ukazują szkodę wyrządzoną przez prawo, religię żydowską i inne zastępniki Chrystusa, takie jak ascetyzm, mistycyzm i gnostycyzm.

B. List do Galatów objawia, że Chrystus jest przeciwieństwem religii z jej prawem

W świetle Listu do Galatów religia żydowska – religia typowa – została uformowana w oparciu o Bożą wyrocznię. Jednak ta fundamentalna religia wraz ze swoim prawem stała się czymś, co zastąpiło Chrystusa. Dlatego List do Galatów kładzie silny nacisk na niebezpieczeństwo polegające na tym, że prawo może zastąpić Chrystusa. W pierwszym rozdziale tego Listu Paweł składa świadectwo, że niegdyś był wśród Żydów czołowym religiantem. Był gorliwy dla Boga i bez zarzutu wobec prawa. Jednak pewnego dnia upodobało się Bogu objawić w nim swego Syna, Chrystusa. W rezultacie Paweł uświadomił sobie, że judaizm jest sprzeczny z Chrystusem i że Chrystus stanowi przeciwieństwo religii z jej prawem. Apostoł mógł wtedy ogłosić, że umarł dla prawa i nie ma z nim nic wspólnego. Został ukrzyżowany z Chrystusem i teraz Chrystus w nim żyje (2:20). Ponadto, w rozdziale szóstym powiedział, że cierpiał prześladowanie po prostu dlatego, że nie nauczał obrzezania. Następnie

oznajmił, że świat – mając na myśli konkretnie świat religijny – był dla niego martwy, a on dla świata. Między Pawłem a religią żydowską przebiegała oddzielająca linia krzyża. Z punktu widzenia apostoła cały świat religijny wisiał na krzyżu. Co więcej, także dla Żydów Paweł znajdował się na krzyżu. Jako człowiek w Chrystusie nosił na sobie znak Jego śmierci. Nie przebywał już w religii żydowskiej, lecz był całkowicie w Chrystusie i dla Chrystusa. Dlatego List do Galatów objawia, że Chrystus jest przeciwieństwem religii, prawa i obrzezania.

C. List do Kolosan odsłania, że Chrystus jest przeciwieństwem ludzkich filozofii z tradycją i ascetyzmem

Jak już powiedzieliśmy, List do Kolosan objawia Chrystusa w stopniu najwyższym, o wiele bardziej niż List do Galatów. W Liście do Galatów Paweł mówi o tym, że Chrystus został w nas objawiony, że w nas żyje i że jest w nas formowany. Natomiast w Liście do Kolosan do opisanego Go posługuje się wieloma szczególnymi określeniami: „dział świętych”, „obraz niewidzialnego Boga”, „Pierwotny całego stworzenia”. Ta krótka księga odsłania jeden aspekt Chrystusa po drugim. Objawia zatem, że jest On głęboki i wszechzawierający. Ten wszechzawierający Chrystus przewyższa nasze zrozumienie. Potrzebujemy, by On w nas się wlewał, nas przesycił i przepajał, aż stanie się dla nas w naszym doświadczeniu wszystkim: pokarmem, napojem, świętami, świętymi dniami, szabatem, nowiem – wszystkim. Nie wolno nam pozwolić, by cokolwiek Go nam zastąpiło lub stało się Jego zastępnikiem. To centralna kwestia w Liście do Kolosan. List do Galatów objawia, że Chrystus jest przeciwieństwem religii i prawa, natomiast List do Kolosan – że jest On przeciwieństwem wszystkiego, gdyż sam stanowi rzeczywistość wszystkiego, co pozytywne.

D. List do Filipian akcentuje przejawianie Chrystusa naszym życiem

List do Filipian kładzie nacisk na to, byśmy żyli Chrystusa. W wersecie 1:21 Paweł oznajmia: „Dla mnie bowiem żyć to Chrystus”. Dla Pawła żyć to był Chrystus, a nie ludzkie cnoty, takie jak potulność czy uniżoność.

E. List do Efezjan objawia kościół

List do Efezjan w szczególności zajmuje się kwestią kościoła. Owocem czy też rezultatem tego, że żyjemy Chrystusa, jest to, iż w praktyczny sposób powstaje i budowany jest kościół.

Wszyscy musimy poświęcić więcej czasu tym czterem księgom, składającym się na serce Biblii. Patrząc na nie jako na zbiór, widzimy, że powinno zależeć nam wyłącznie na Chrystusie, a nie na religii czy kulturze. Dla nas żyć to nie religia, filozofia ani jakikolwiek „izm”. W naszym codziennym życiu Chrystus musi być wszystkimi i we wszystkich. Rezultatem takiego życia jest kościół. A zatem sercem Biblii – jak ukazuje to ten zbiór ksiąg – jest Chrystus i kościół.